

[Himmelstrup.]

fredse hermed. Vi mener, det er af overmaade stor Betydning, navnlig for det danske Landbrug, at faa Lejlighed til at forøge sin Eksport i det Omfang, som Tilfældet er ved Udnyttelsen af de Muligheder, som denne Traktat indebærer. Men den højt-ærede Udenrigsminister har jo heller ikke lagt Skjul paa, at der knytter sig visse Betingelser til denne Mereksport, nemlig en tilsvarende Merimport, altsaa et Krav om, at der fra dansk Side skal stilles tilsvarende Indførselsmuligheder til Raadighed.

Vi har i Betænkningen givet Udtryk for den Opfattelse og den sikre Forventning, at disse Indførselsmuligheder, disse Betingelser vil blive opfyldt fra dansk Side, og vi føler os overbevist om, at man fra alle Sider vil tillægge denne Forøgelse af Eksporten og derigennem af Produktionen saa stor Betydning, at den Ængstelse, som man inden for Regeringspartierne fra Tid til anden har udvist over for en saadan Udvidelse af Vareudvekslingen, ikke paa noget Tidspunkt i det kommende Aar vil lægge sig hindrende i Vejen for Udnyttelsen af de Muligheder, der ligger i denne Traktat. Paa Baggrund af den sikre Forventning om, at det vil gaa paa denne Maade, kan vi give vor Tilslutning til, at den her foreliggende Traktat ratificeres.

Drachmann: Ligesom den ærede foregaaende Taler vil jeg begynde med at udtale, at ogsaa jeg, i hvert Fald i første Omgang, vil fatte mig meget kort, og jeg vil endda virkelig gøre det! Jeg vil henvise til vore Bemærkninger i Betænkningen. Naar vi i denne opfordrer til at undlade at stemme for Ratifikationen, betyder det, at denne Sag fuldt og helt maa staa for Regeringens Ansvar og Regning, eftersom Forhandlingerne og hele Traktatens Tilrettelægning og Gennemførelse indtil dette Øjeblik har ligget i Regeringens Haand. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der i Dag optræder som Venstres Ordfører i denne Sag, kan have Sympati for vor principielle Standpunkt: at afvise denne Sag som Rigsdagen uvedkommende. Det ærede Medlem talte om det aarlige Misbrug af Rigsdagen, som man nu burde forskaanes for. Det synes vi ogsaa, og vi har gjort vore principielle Betragtninger gældende, Betragtninger, som vi altsaa kunde ønske fik lidt mere positiv Støtte fra Venstres Side. Men selvfølgelig ligger heri ikke — og det vil jeg meget stærkt fremhæve —, at vi ikke skulde ønske en Traktat med Tyskland. Vi er endda — og vi har

meget tidligt fremhævet dette — stærke Tilhængere af, at man paa en naturlig og sund Basis udvider Handelssamkvemmet med Tyskland og det af mange Grunde. Vi ønsker en saadan god og sund Udvikling, men vi er imod den foreliggende Traktat, dels af de før omhandlede principielle Grunde og dels, fordi vi kunde ønske en baade i Øjeblikket og paa langt Sigt mere betryggende Ordning. Det er saaledes ikke principiel Modstand mod en Traktat med vor sydlige Nabo, der dikterer os vort Standpunkt — selvfølgelig ikke.

Jeg vil gerne have Lov til ud over Henvisningen til vor Betænkning at slutte med ganske kort at fremhæve, at det, jeg har faaet ud af denne ligesom af tidligere Traktater og af de Forhandlinger, der blev henvist til i Udvalget, er, at den bedste Handelspolitik, vi kan føre i dette Land, og den Handelspolitik, som alt tilsiger os at føre meget snart, er en positiv Erhvervs- politik, der kan aflaste os for den forfærdende Ensidedighed, der præger vor økonomiske Struktur og navnlig vor Eksport, og som, enten man nu fører disse Traktatforhandlinger med mere eller mindre Dygtighed, mere eller mindre Held, i det store og hele begrænser vor handelspolitiske Fremfærd til en Sejlads mellem Scylla og Charybdis. Skal vi ud i aaben og mere farefri Sø, er det nødvendigt, det gentager jeg, at erstatte en Handelspolitik, som altid vil begrænse os og stille os meget vanskeligt, med de Resultater, der alene kan fremkomme af en positiv Erhvervs- politik, som skaber nye Produktioner her i Landet og mindsker den Ensidedighed, der saa skæbnesvangert præger vor nuværende økonomiske Struktur og vort Samkvem med Udlandet. Disse Emner vil vi komme tilbage til maaske allerede ved Toldlovens forestaaende anden Behandling og senere hen. Jeg har blot ønsket at fremføre dem her for at pege paa det, der er Kærnepunktet og det svage Punkt baade i denne og andre tilsvarende Sager, som Rigsdagen vil faa til Behandling.

Jeg skal hermed henstille, at man af de anførte Grunde undlader at deltage i Afstemningen og dermed undlader at tage et Medansvar, som man i Virkeligheden ikke kan overse og derfor heller ikke bære.

N. P. Andreasen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Forslag ved denne anden Behandling. Vi er for vort Vedkommende i alle Maader godt tilfredse med Handelstraktaten, og vi hilser med stor Glæde den Forøgelse af